

של המלך נמסרו בידיה, וכל העולמות שלמטה יונקים ממנה. אם זכו ישראל לשמר התורה, אז נותנת להם כל טוב העולם, ואם לא, אז מיסרת אותם. זהו שכתוב (ויקרא כו) ויִסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי. זו כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל. וכשתחבר ב"אני" דל"ת שלה, נקראת אֲדָנָי, וְדָן אֵת הָעוֹלָם. לכן פתוב (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה. ב"זאת" נתנה תורה.

בא ראה, תורה שבכתב נקראת צדיק, ומנחת בזאת, שפרית זו מנחת בו, שכתוב ארון הברית, משום שמנחת בו ברית שהוא צדיק. ולכן וזאת התורה, התחבר וא"ו עם זאת, ואז - אשר שם משה, סם החיים לעולם, שהרי עץ החיים נדבק בה. וכשמעשי בני אדם אינם פשרים, מסתלק וא"ו מ"זאת", ואז פתוב (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצרע, וזהו חשוב פמת.

וכתיב (במדבר יט) זאת התורה אדם כי ימות באהל. הסתלקה ו' מזאת, ועושה האהל הזה נקמות. הינו מה שכתוב (שם) זאת חקת התורה אשר צוה ה'. משום שלא התחברה ו' עם ה', גרמו שטמאו המקדש וגרמו להם מיתה, שהרי מי שמפרידם גורם מיתה לנפשו, עד שבאה פרה וכפרה על בנה, ועושים ממנה הזאה על טמאי מתים.

זאת התורה, שלא התחבר לה וא"ו עד שעשו הזאה לאותם כלי מדן, ואחר כך (דברים ד) וזאת התורה אשר שם וגומר. חיים נדבקו בה, (שם לא) וזאת הברכה. ברכה נדבקה ב"זאת" הזו. אבל כל מקום שתמצא בתורה "זאת התורה" כלי וא"ו, זה בגלל חטא.

דבקה ארון מונחין כל גניזין טבין, ותורה שבכתב דאקרי ברית ביה מונחא. וכל מאני קרבא דמלפא בידיה אתמסרו, וכלהו עלמין דלתתא מינה ינקין. זכו ישראל למיטר אורייתא כדין יתבת לון כל טיבו דעלמא. ואי לא כדין יסרת לון, הדא הוא דכתיב (ויקרא כ"ו) ויִסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי, דא כנסת ישראל. וכד תחבר באנ"י דל"ת דילה אקרי אֲדָנָי וְדֵינָא לְעֵלְמָא. בגין כך פתיב (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה. בזאת אתייהבת אורייתא.

הא חזי, אורייתא שבכתב צדי"ק אקרי, ומונח בזאת דהאי ברית מנחא ביה, דכתיב ארון הברית בגין דמונח ביה ברית דאיהו צדי"ק בגין כך וזאת התורה אתחבר וא"ו בזאת וכדין אשר שם משה סם חיים לעלמא. דהא אילנא דחיי אתדבק בה. וכד לא מכשרין בני נשא עובדייהו, אסתלק וא"ו מזאת. וכדין פתיב (ויקרא י"ד) זאת תהיה תורת המצרע, וזהו חשוב פמת.

וכתיב (במדבר י"ט) זאת התורה אדם כי ימות באהל אסתלק ו' מזאת ועביד האי אהל נוקמין, היינו דכתיב (שם) זאת חקת התורה אשר צוה יי. ובגין דלא אתחבר ו' בה, גרמו דסאיבו מקדשא וגרימו לון מותא. דהא מאן דאפריש לון, גרים מותא לנפשיה, עד דאתת פרה וכפרה על בנה. ועבדין מינה הזאה על טמאי מתים.

זאת התורה דלא אתחבר בה וא"ו עד דעבדו הזאה לאינון כלי מדן. ולבתר (דברים ד) וזאת התורה אשר שם וגו' חיים אתדבק בה. (דברים ל"ג) וזאת הברכה, ברכה אתדבק בה בהאי זאת. אבל כל אתר דתשכח

באורייתא זאת התורה בלא